

14 jan 1995

Sigvard Marjasin: Ja, då ber jag att få lämna ordet till Ulf Lingärde.

Ulf Lingärde: - Tack så mycket. Jag kommer att hålla ett ganska kort anförande och sen blir det utrymme för eventuella frågor.

När OP likviderades 1986 blev jag lika överraskad och tagen som alla andra. Jag kände honom inte och hade bara träffat honom en gång 1969 då jag var facksekreterare i Sveriges Förenade Studentkårer. Naturligtvis följde jag som alla andra mordutredningen i tidningar och TV. Det gick ett år innan jag började bli betänksam över Hans Holmér's göranden och låtanden. Jag skrev ett inlägg om saken och skickade det till tidningen ~~Debatt~~ som mot alla odds tog in det den 28 januari 1987. Det blev ett himla liv och Holmér avgick - inte för den sakens skull men han avgick några dagar senare.

*Dagens Nyheter →
som debattartikel →*

Det var inte mycket research bakom denna artikel. Det var bara några telefonsamtal till vänner och bekanta. Jag fick exempelvis på det sättet veta att Emma Rotschild var den enda nyktra person bortsett från TK:n (alltså telekontrollen) som visste var OP på väg mordkvällen. Holmér undanhöll detta faktum för K G Svensson som exploderade av raseri och avgick när han fick veta det. Jag lät mig intervjuas om den saken i Arbetet den 30 januari och jag aviserade sen en debattartikel nr två.

Not 1.

Nu följde en konstig tid från den 7 februari till ca den 17 februari. En okänd men labil typ sa till mig i telefon att jag riskerade livet. Jag bad honom söka vård på närmaste mentalsjukhus. Den 9:e ringer en desto bestämdare herre hem till villan, varvid min son Svante svarar. En röst som inte lyssnar på Svante skriker i luren: - "Jag mördade Olof Palme, du skall också mördas". Mina barn som var ensamma hemma blev rädda och låste in sig i ett källarrum. Uppvaktningen tilltog de närmaste dagarna mer av min familj än av min egen person. Okända människor följde efter barnen till skolan, tydliga spår i snön går runt huset två månader i följd. Min hustru berättar en morgon när hon hämtar tidningen i grindbrevlådan, som jag normalt brukar hämta, att

hon sett två män stå synliga i vår trädgård. De agerade dock inte på något sätt.

Lundapolisen ställer upp på ett berömvärt sätt, en patrullbil surrar ständigt i kvarteret, barnen får bärbar polisradio att bära med sig till skolan och de får lära sig att direktkommunicera med ledningscentralen, bara säg 42 från 30322 och säg var ni är så kommer vi. Men de okända männen låter sig inte fångas och en evakuering av hela familjen till Småland förbereddes med poliseskort. Men plötsligt har förföljelsen upphört.

Den 17 sitter jag hemma och konfererar med två män från Span som visserligen säger att än är faran inte över. Men det händer inget mer. Jag har också offentligen sagt att det blir inte fler debattartiklar från min sida. På årsdagen av mordet - den 28 - stormar polisen in i vår villa när vi lagar kvällsmat. På ledningscentralen hade det hörts ett oljud i radion. Var det inte möjligen ett barnskrik och var det inte årsdagen av Palmes död? Snabb uttryckning till vår villa för att kolla läget. Men förmodligen var det bara en överhörning från en taxis frekvens.

När tillvaron sålunda hade lugnat sig fattade jag ett beslut. Jag beslöt mig för att leta upp de här typerna, möta dem i öppen strid. När jag började visste jag bara två saker, för det första visste jag att de säkert existerade, för de andra visste jag att de var svenskar. Jag kom att ägna den här saken fem år. Så småningom förstod jag att det var en viss mening i min första DN-artikel som orsakat allt ståhej, nämligen att det verkade finnas en mullvad i Palmrummet. Det var en gissning, en välgrundad gissning kanske, men inte mer. Men den råkade vara sann. Så småningom upptäckte jag också vem det var.

Jag skall inte trötta kommissionen med detaljer, mitt arbete kan indelas i tre skeden. Först intervjuade jag alla säkerhets- och underrättelsekontakter jag hade, sedan fick jag idén att samarbeta med de journalister som föreföll framgångsrika. Via en enkel byteshandel, innebärande att jag fick del av insamlad information, ställde jag upp som bollplank, deltog i det journalistiska arbetet, bidrog med

bakgrundsinformation. Dessutom åtog jag mig att skriva en del översiktsartiklar. På detta sätt samarbetade jag med Arbetet, DN, Svenskan, Sydsvenskan och stundtals även andra tidningar som Aktuell säkerhet. Det tredje och sista skedet är helt enkelt att jag när jag blev tämligen känd i vissa kretsar, intervjuar höga chefer direkt. Folk som jag tidigare betraktat som övermänniskor och närmast gudar, från min horisont i alla fall, visade sig i verkligheten vara överdrivet vänliga och ibland nästan krypande. Det kändes inte bra för mig och var en obehaglig erfarenhet.

Hur skulle jag nu hantera all denna information? Jag bad Birger Elmér, som jag känner privat en smula, att vara bollplank. Det var sålunda Birger som myntade beteckningen P3 associerande till den italienska frimurarlogen P2 som var aktuell det året. En dag frågade Birger mig om jag inte ville söka en tjänst som dataansvarig inom underrättelse-tjänsten. Den för dagen ansvarige som var en självlärd gentleman skulle inom kort gå i pension. I så fall skulle Birger dra i de rätta trådarna som han uttyckte det. Efter viss betänketid svarade jag ja. Mitt arbete fick nu en helt annan inriktning. Hittills hade jag studerat saker som överlåtelsen av ^{klyvbart} ~~(ohörbart)~~ kärnvapenmaterial till Indien, pengarna från Boforsaffären till ~~Asien~~ ^{ANC} och liknande. Nu började jag ~~bereda~~ ^{bereda} framtiden och skissa på en ny organisation med inhämtningsenheter som arbetade ^{mot en} ~~med~~ datacentral, ~~implementering~~ implementering av underrättelsesdagbok, säkerhetsjournal, ^{de-} ~~(ohörbart)~~ briefing, och införande av bärbara datorer. ^{intelligence}

Den 27 november 1988 som råkade vara den första advent, fick jag bemyndigande att intervjua IB:s förra operationschefen ~~Urban Strid~~ som numera lever som pensionär i Skanör. När jag kom dit meddelande han att han fått direktiv att svara på alla frågor jag kunde tänkas framställa men att direktivet endast gäller denna enda dag. Jag fick inte återkomma senare. Eftersom jag var införstådd med detta villkor hade jag tjocka datalistor med mig, fru Kerstin utfordrade mig furstligt med mat, och jag lärde mig det väsentligaste av underrättelsetjänstens organisation och historia efter kriget. / Det tog någon tid innan jag upptäckte att mitt jobb på Försvarsstaben inte skulle bli av.

Bo Anstrin

Nytt stycke

demobiliserar

Motståndet mot min person var kompakt, för att uttrycka det milt. Det tog sig sådana uttryck som att säkerhetschefen vid ett statligt militärt verk, som jag aldrig hade träffat, på ett iögonfallande sätt vägrade att skaka hand med mig vid ett möte. Jag insåg gradvis och efterhand att min tid var ute. Efter en del funderingar beslöt jag mig för två saker, att lämna branschen helt och hållet och söka mig en ny bana samt att ~~vara~~ mobiliserar min verksamhet och mitt arkiv så att jag åter kan mobilisera om landet skulle kalla i framtiden. Denna förvaring i MOB-förråd tas om hand av andra när jag dör och jag garanterar att dessa personer är trogna kronan.

POS-böcker

Jag ringde då upp en datatidsskrift vid namn PC World och frågade om de behövde material. Det visade sig att chefredaktören hade stuckit dagen före och en nervös vikarie bad mig kvickt skriva något om (ohörbart) ^{SÄK och} relationsdatabaser. Ju mer dess bättre. I marsnumret gör jag sålunda min debut i ett nytt yrke som dataskribent. Inom kort medarbetande jag i sex tidsskrifter och jag är numera heltidsengagerad i dataförlaget "International Data Group". Numera skriver jag mest böcker och en av mina ~~glossböcker~~ lär vara Sveriges mest sålda databok. Förra veckan, 950706, fick jag ett officiellt erkännande av Sveriges Författarfond att mina böcker bidrar till folkbildningen och ett stipendium på 30 000. Jag är alltså så nöjd med min personliga tillvaro som ~~det är möjligt.~~ den har blivit

Nu skall jag ^{lämna en} nämna viss information till er som ni kan använda eller förkasta efter behag. Var det en slump att Helsingborgstullen stoppade Ebbe Carlssons smuggelkurir Per-Ola Karlsson samma dag, 880601, som Expressen började skriva om Ebbe Carlsson? I media blev det aldrig någon klarhet om detta. Nu skall jag berätta att en kvinnlig tullare i Helsingborg sprang till en kvinnlig journalist på Arbetet med alla uppgifter den 8 juni, en dryg vecka senare. Då hade Anna-Greta Leijon avgått dagen innan, den 7 juni. Hon berättade följande: Tullens vanliga kontaktman med SÄK hade dykt upp på kvällen innan med det skriftliga tipset samt ett speciellt edgångsintyg för varje tullare i tjänst att aldrig någonsin vidgå SÄK:s roll i detta. Om ni begär fram tjänstgöringslistorna för 880531 kommer ni att

finna att det bara fanns en kvinnlig tullare i tjänst och vad hon heter. Som parlamentarisk kommission kan ni, om ni vill, lösa henne från eden.

Under åren som sedan följt har jag bara använt mina kunskaper en gång. När Pierre Schori blev biträdande utrikesminister fann jag det vara min plikt att informera honom om detaljerna i en - framför allt brittisk - operation som går ut på att hålla honom och ett visst antal svenskar under något som kallas "low profile surveillance", om ni vet vad detta är.

Jag har använt kunskaperna en gång till. Om ni minns en affär i media som hette "SSI-affären" så hade någon läckt till Svenska Dagbladet namnen på SSI:s hemliga chef och förre chef, Bengt ^{Medin} ~~Vein~~ respektive Bengt ^{Wallroth} ~~Palmroth~~, och jag lät ÖB veta vem denna läcka var och han finns idag inte längre inom Försvaret. Jag beslöt mig också för att delge en aktad journalist mina privata funderingar. Låt oss kalla honom "Olle 1". Vid ett annat tillfälle beslöt jag mig för att också delge dem till "Olle 2".

Om denna delgivning var bra eller dålig kan jag inte idag bedöma men dessa privata funderingar, om ni skulle stöta på dem, är mina subjektiva spekulationer. De är inte avsedda för er, de är inte avsedda för att offentliggöras, det är min bestämda önskan att de förblir privata. *Dessutom innehåller de några sakfel.*

Avslutningsvis vill jag säga att de anförande jag hållit här innehåller hemliga uppgifter och innan jag tackar för ordet skall jag komma med ett tips till. Jag har tagit med mig en PM om telekontroll. Om kommissionen skulle vilja intressera sig för hur det tekniskt går till skall jag komma med ett tips i anslutning till denna TK. En episod som ägde rum på DN 1987 mellan byråchefen ~~på AK-SÄK~~ som då hette Sture Höglund och en chefredaktör som jag här kallar för Göran. Höglund har kommit upp för att få in en debattartikel och Göran sitter helt lugnt och spånar om olika mordhypoteser som byggde på att OP fått fler telefonsamtal under kvällen än de tre samtal som var kända, nämligen med Märten Palme, Emma Rotschild och Aspling. Sture Höglund infaller då helt frankt att så inte var fallet. Hur kan du

Not 2.

A på SÄK

veta något om den saken frågar Göran, mycket förvånad. Höglund inser fadäsen, blir illröd i ansiktet men framhär-
dar otroligt nog: - "Jag vet" (ohörbart).

att så icke var fallet.

Tack för ordet.

Sigvard Marjasin: - Tack för det.

Ulf Lingärde: - Här är en tidning som jag gjorde mitt första jobb i på mitt nya jobb. Här är min senaste bok som jag ber att få överlämna till kommissionen.

Sigvard Marjasin: - Jaha, vi tackar för det. Får jag fråga, jag uppfattade inte riktigt, hur länge var du knuten till den militära underrättelsetjänsten?

Ulf Lingärde: - Jag var aldrig knuten till den formellt.

Sigvard Marjasin: - Vilka relationer hade du då, på något sätt måste det väl ändå ha reglerats?

Ulf Lingärde: - Den blev aldrig reglerat utan jag började läsa på som blivande påläggskalv, vilket informerades (om) på olika håll. Men det reglerades aldrig och det blev ingen utnämning.

Sigvard Marjasin: - Vad hade du för officiell ställning då?

Ulf Lingärde: - Ingen.

Sigvard Marjasin: - Men hur kan du ta del utav militärt underrättelsematerial?

Ulf Lingärde: - Jag bad om det.

Sigvard
~~Sigvard~~ Marjasin: - Jo, det är klart.

Ulf Lingärde: - Och det beviljades mig.

Sigvard Marjasin: - Jaha.

Tora Holst: - Du lämnar ju material här om olika möjligheter att avlyssna. Är det din uppfattning att Olof Palme var avlyssnad?

Ulf Lingärde: - Ja, självklart.

Tora Holst: - På vilket sätt?

Ulf Lingärde: - Alla moderna telefonsystem har faciliteter inbyggda för avlyssning. Det måste ju kunna göras en legal avlyssning om inte annat.

Tora Holst: - Det var en telefonavlyssning.

Ulf Lingärde: - Ja, naturligtvis.

Bertil Torekull: - Var görs den, var görs den avlyssningen?

Ulf Lingärde: - Den kan göras på mer än ett ställe. Den kan göras på alla ställen som har en kvalificerad programterminal inom Televerket. Alltså inte på abonnentavdelningar och liknande. Där kan man ge de rätta kommandon som kopplar upp ett trepartssamtal. Det är ett vanligt trepartssamtal som man använder.

Sigvard Marjasin: Är det inte viss skillnad här emellan AXE-stationen och den gamla typen utav....

Not 3.

Ulf Lingärde: - Jo, det är en mycket stor skillnad. Med den gamla typen av stationer måste man göra en galvanisk inkoppling med trådar. Och det regleras på olika sätt hur det legalt går till och vill man inte göra det legalt så måste man ändå dra trådar på något sätt. I moderna system behöver man inte dra några trådar alls. Man behöver bara ge rätt kommando.

Sigvard Marjasin: - Varsågod.

Per Kjellsson: Jo, jag undrar... jag fäste mig också vid avslutningen i ditt anförande om att Palme måste ha varit avlyssnad. Kräver det medverkan av exempelvis Televerket i så fall.

Ulf Lingärde: - Ja.

Pers Kjellsson: - Det gör det ja.

Ulf Lingärde: - Ja. Det kräver medverkan av minst en teleoperatör med kvalificerad behörighet. Men han tar ingen större risk. Han behöver inte identifiera sig individuellt när han kopplar upp sig. Han behöver bara vara behörig.

Sigvard Marjasin: - Kan vem som helst göra en sådan inkoppling att om man tänker sig någon som inte är behörig. Kan den ta sig in i systemet och göra det här?

Ulf Lingärde: - Nej.

Sigvard
~~Sigvard~~ Marjasin: - Det kan den inte.

Ulf Lingärde: - Nej.

Sigvard Marjasin: - Det fordras alltså någon form av delegering.

Ulf Lingärde: - Det måste man ha ja.

Sigvard Marjasin: - Jaha.

Ulf Lingärde: - Det står nämligen i PM:et hur det där praktiskt och tekniskt tillgår både legalt och illegalt.

Tora Holst: - Hur har du fått den här informationen?

Ulf Lingärde: - Jag har samlat in den.

Tora Holst: - Var kan vi kontrollera den här informationen?

Ulf Lingärde: - Vilken information? *avser du?*

Tora Holst: - Som du lämnar till oss.

Ulf Lingärde: - Den du håller i handen kan du kolla på Televerket. Du behöver bara tala med jourhavande så kommer han att läsa igenom det där PM:et.

Håkan Winberg: - Kan man tolka det så att den här kontrollen sker på samma ställe som den så att säga legala telekontrollen äger rum. Från och till så ges ju tillstånd för telekontroll?

Ulf Lingärde: - Ja.

Håkan Winberg: - Är det på något annat ställe än Televerket?

Ulf Lingärde: - Ja, den legala kontrollen sker på det sättet att ett trepartssamtal kopplas upp mot SÄK:s lokaler på Bergsgatan, där man har hantering med kassetter och sådant för folk som avlyssnas efter domstolsbeslut. Men det finns inga hinder att koppla upp ett trepartssamtal mot vilken lokal som helst. Det behöver inte ens vara inom landet. Även om jag har svårt att föreställa mig att det skulle vara utom landet så är det tekniskt möjligt.

Håkan Winberg: - Jag har en fråga. Du började med att säga något om att Emma Rotschild var den enda nyktra personen som visste var Palme skulle gå på kvällen.

Ulf Lingärde: - Ja.

Håkan Winberg: - Var det riktigt det. Är det alltså ett telefonsamtal med Sven Aspling och ett telefonsamtal med sonen Mårten, vill du insinuera att de var onyktra på något sätt eller vad ligger i detta?

Ulf Lingärde: - Äh, jag citerar en uppgiftslämnare därvidlag. Jag vet inte hur pass onyktra de kan ha varit. Men det är väl rimligt att de flesta har tagit sig ett glas en fredagskväll.

Sigvard Marjasin: - Klockan sex?

Ulf Lingärde: - Jaaa, jag bara citerar en uppgiftslämnare.

Alla pratar på samma gång.

Ulf Lingärde: - Det var själva undanhållandet av denna uppgift som upprörde K G Svensson och det kan ni lätt kolla med honom.

Sigvard Marjasin: - Tora vill säga något.

Tora Holst: - Den här avlyssningen, skulle den efteråt kunna gå att konstatera?

Ulf Lingärde: - Nej.

Tora Holst: - Och sen, en fråga till. Menar du att Emma Rotchild på något sätt var inblandad?

Ulf Lingärde: - Nej, det tror jag inte alls. Hon och Palme var vänner sedan många år tillbaka. De hade helt naturligt telefonkontakt. Jag tror inte att hon är inblandad på minsta sätt.

Hans-Gunnar Axberger: - Du talade om den här kontrollen som gjordes av tullen i Helsingborg och att om man kollade en tjänstgöringslista där, kvällen innan såvitt jag förstår, så fanns det en kvinnlig tjänsteman som kan vara källan till uppgifterna.

Ulf Lingärde: - Ja.

Hans-Gunnar Axberger: - Vi kan antagligen kolla det på annat sätt men vet du om hon är hörd.

Ulf Lingärde: - Jag vet att hon inte är hörd.

Hans-Gunnar Axberger: - Du vet att hon inte är hörd. Den här uppgiften har hon lämnat till en journalist. Ledde det till någon publicering där det här är återgivet?

Ulf Lingärde: - Till viss del ja, i Arbetet.

Hans-Gunnar Axberger: - Till viss del.

Ulf Lingärde: - I Arbetet.

Hans-Gunnar Axberger: - I Arbetet. Kan du uppge när det var i runda.....

Nof 4/

laggen

Ulf Lingärde: - Jag har förmodligen klippen kvar men.... ni hittar dem själva efter den 8 juni om ni har tillgång till ~~laggen~~. Annars kan jag ta upp dem till Er.

Hans-Gunnar Axberger: - Tack.

Inga-Britt Ahlenius: - Det var samma fråga som Tora. Eftersom polisen nu har kontrollerat och säger sig inte ha funnit tecken på avlyssning av Olof Palmes telefon, så var frågan kan man i efterhand konstatera tecken på avlyssning?

Ulf Lingärde: - Man kan konstatera om det finns avlyssning på annat sätt, nämligen att det är buggning inmonterat på platsen vid telefonen vilket är ett vanligt förfarande i andra sammanhang. Däremot kan man inte konstatera om det sker centralt.

Sigvard Marjasin: - Får jag fortsätta med en kanske okunnig fråga på teknikområdet. Det har sagts mig att från början, i varje fall var AXE-växlarna sådana att de inte skulle kunna avlyssnas men att man var tvungen att se till att legal avlyssning kunde ske. Känner du till det?

Ulf Lingärde: - ^{Ja,} ~~Nej,~~ det har alltid funnits inplanering för det, för alla samhällen har ju behov av avlyssning.

Sigvard Marjasin: - Ja, det är det jag menar. Det är det som är skälet.

Ulf Lingärde: - Ja.

Sigvard Marjasin: - Det är bara av det skälet som man har gjort det.

Ulf Lingärde: - Nu förstår jag inte frågan.

Sigvard Marjasin: - Jo, jag bara menar så här, att från början var det väl inte tänkt så att systemet skulle kunna

avlyssnas, men för att försäkra sig om legal avlyssning måste man modifiera systemet.

Ulf Lingärde: - Nej, inte särskilt. Det behövs vissa standardrutiner och de finns i det där PM:et.

Sigvard Marjasin: - Jaha.

Ulf Lingärde: - Man måste komma ihåg att AXE går i stor utsträckning på exportmarknaden till många andra länder. Där är det otänkbart att det skulle finnas brister i önskemålet⁻ⁿ om vad man ~~kan~~^{vill} göra i de länderna. Jag skall också säga en sak om illegal avlyssning som gör den attraktiv, nämligen att man kan sälja avlyssnade telefoner månadsvis mot kontant betalning, oavsett om det sägs något intressant eller inte så kan man prenumerera på det eller sälja prenumerationer: avlyssna person X, och så få betalt per månad och ha det rullande år efter år. Det är stora pengar det gäller.

(Två personer pratar på samma gång)

Bertil Torekull: - Var sker detta?

Ulf Lingärde: - Det sker inom samtliga underrättelse-tjänster både i väst och öst.

Sigvard Marjasin: - Okontrollerat?

Ulf Lingärde: - Ja.

Per Kjellsson: - Skulle det förekommer även här?

Ulf Lingärde: - Ja, självklart.

Tora Holst: - Skulle det vara någon form av extraknäck?

Ulf Lingärde: - Ja, det är ju ett extraknäck för någon måste....

(BANDET SLUT)

Ulf Lingärde: - men någon insider måste ge kommandot.

Sigvard Marjasin: - Får jag fråga en tekniska fråga till här. Buggning har ju diskuterats, huruvida det var buggat eller inte. Har du någon uppfattning om huruvida lägenheten har varit buggad eller på annat sätt avlyssnad än via telefonavlyssning?

Ulf Lingärde: - Teoretiskt kan den ha varit det, jag tror inte att den har varit det, det har aldrig funnits något behov av det.

Sigvard Marjasin: - Nähä.

Ulf Lingärde: - Det är stora risker med det, dels ska man montera saker på platsen, dels måste man ha strömförsörjning på platsen eller åtminstone via teleledningen och dels måste de avlyssnas eller tömmas, dumpas, om inte på platsen så i platsens närhet.

Sigvard Marjasin: - Får jag fråga, har du kunnat få samtala med brottsutredningen?

Ulf Lingärde: - Med Ölvebros utredning? Ja, jag har delgett Ölvebro de saker som jag tycker han ska ha reda på.

Inga-Britt Ahlenius: - Du nämner ordet "mullvad" i Palmerummet, vad innebär det?

Ulf Lingärde: - Innebörden av en "mullvad" är att det sitter med en person som inte är bulvan men som sitter där och har andra uppdragsgivare och driver en annan politik. Antingen avslöjar vad som försiggår där eller som påverkar de andra där (?).

Sigvard Marjasin: - Vem är den här "mullvaden"?

Ulf Lingärde: - Kan jag säga det utanför protokollet?

Sigvard Marjasin: - Jag har läst ett papper här som jag tror du har skrivit - är det Tommy Lindström du åsyftar?

Ulf Lingärde: - Nej, det är det inte utan det är en ^{Säpoman} ~~independent som satt med i början som heter Alf Karlsson~~ det är lite oklart när han slutade men han satt med fram till sommaren i alla fall.

Sigvard Marjasin: - Och vad innebar hans medverkan som "mullvad"? Lämnade han uppgifter till någon obehörig, eller?

Ulf Lingärde: - Det kunde ju alltid inträffa att det dök upp något olämpligt i Palmerummet, det tror jag inte det gjorde men det kunde man inte veta på förhand att det (inte) skulle göra. Sen måste ju PKK-spåret komma någonstans ifrån. Det var ju inget Holmér uppfann. Det var ju något som SÄK lanserade före Palmemordet. Om jag minns rätt så var det Näss som lät publicera PKK-spåret första gången.

Sigvard Marjasin: - Får jag fråga en sak till, jag har en PM daterad 930304 med ditt namn i trycktskrift. Jag har fått in det anonymt till kommissionen, är det här en beskrivning som du har gjort, Vissa tecken rörande Palmemordet.

Ulf Lingärde: - Får jag se, det kan det ju vara. Vid en ytlig granskning liknar det något som jag har skrivit men jag har inte tagit ställning till detaljer.

Sigvard Marjasin: - Är det ett scenario eller är det en beskrivning av verkliga händelser.

Ulf Lingärde: - Det är mina privata funderingar och subjektiva spekulationer.

Håkan Winberg: -Den här "mullvaden", vilken lojalitet skulle han ha?

Inga-Britt Ahlenius: - Vilka bevekelsegrunder?

Ulf Lingärde: - Det är ju lite svårare att svara på, då måste jag spekulera.

Håkan Winberg: - Men det som gäller "mullvaden", enligt det vanliga sättet gäller väl att han har lojaliteter på andra ställen än till den han syns arbeta för, och då blir ju en närliggande fråga vem då just den här personen....

Ulf Lingärde: - Det vågar jag inte svara på. Att jag har tagit upp den frågan beror på att jag tror det var den centrala (uppgift) som drog på min familj oönskade uppmärksamhet och trakasserier, dvs att jag i min första debattartikel föreföll veta någonting som jag inte antogs veta - och som jag i själva verket bara hade slutit mig till.

Inga-Britt Ahlenius: - Dina egna spaningar när det gällde de här personerna som trakasserade din familj, ledde de någon vart?

Ulf Lingärde: - Ja.

Inga-Britt Ahlenius: - Vart?

Ulf Lingärde: - Det finns ett par, ett antal säkerhetstjänster i landet som inte är allmänt kända som huserar regionalt på militärområdena. Det var en sådan, eller anställd^a i en sådan organisation som extraknäckte privat.

Inga-Britt Ahlenius: - Pratade du med dem?

Ulf Lingärde: - Nej. Jag var ju intresserad av deras uppdragsgivare.

Inga-Britt Ahlenius: - Vem var det?

Ulf Lingärde: - Det kan ni gissa om ni läser den typen av rykten jag har skrivit där, men jag vill inte säga det offentligt så här vid ett kommissionsförhör.

Sigvard Marjasin: - Men det är ju för att vederlägga rykten som vi gärna vill ha sådana här samtal. Rykten är inget bra underlag för att dra några slutsatser.

Ulf Lingärde: - Men jag vill inte att den här frågan skall komma upp på något sätt, vare sig som rykte eller på annat

sätt. Huvudpunkten i mitt anförande är att jag antog att vissa rykten eller skrivelser har nått er, sådant som jag kan tänkas ha skrivit. Jag vill förklarar att det är mina privata....

Sigvard Marjasin: - Du skall ha ett hjärtligt tack för att du kommit hit och varit så öppen hjärtig. Vi får kanske tillfälle att återkomma.

Ulf Lingärde: - Gärna.

Sigvard Marjasin: - Tack för det.